

Suunnistus- MÄNKIJÄ 10 2026

SM-viestin palkintojenjaossa Samun, Russen ja Fisun kaulaan pujotettiin pronssiset mitalit ja Dannyn, Hatmanin ja Jossun kaulaan plaketit. Kuva Glebban.

Kaksi joukkuetta SM-podiumilla

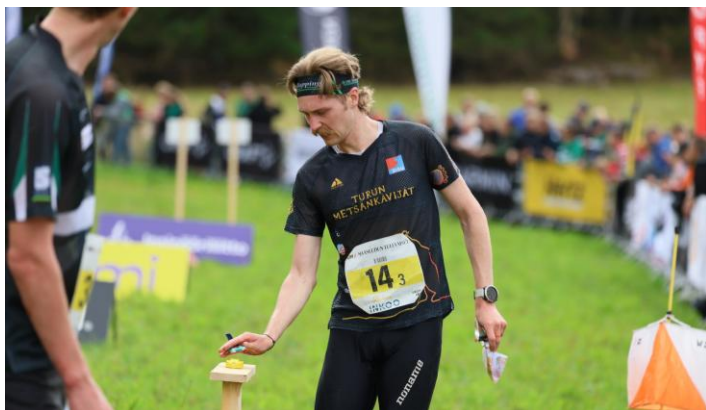
Suunnistusmänkijä on suunnistusseura Turun Metsänkävijöiden tiedotuslehti, joka pyritään jakamaan sähköpostilla lähes joka kuukauden ensimmäisenä maanantaina. Se on luettavissa seuran verkkosivulta kohdasta ”Jäsenille”. Lähetä tiedotteita, vinkkejä, kuvia ja kerro kilpailuistasi, harjoituksistasi, matkoistasi. Deadline on aina kuukauden vaihtuessa. Osoite on kari.vainio@tume.fi.

Pronssimitalistit Samu (vas.), Russe ja Fisu. Kuvat Timo Mikkola.

Vihdoin SM-viestimitali

Fisu, Russe ja Samu voittivat SM-viestistä pronssisen mitalin, eikä hopeakaan jäänyt kuin vaivaisen yhden sekunnin päähän. Koko kolmikko teki alusta loppuun saakka vakuuttavaa työtä.

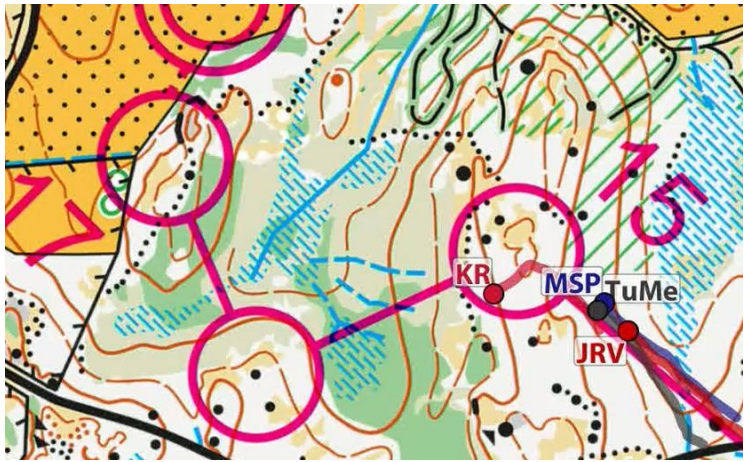
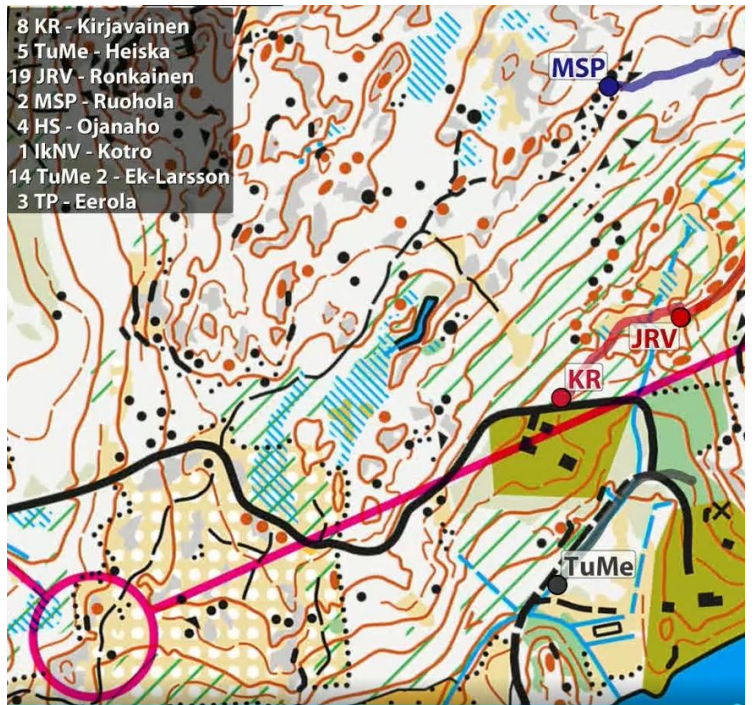

Jossu ankkuroi kakkosen maaliin.

Samoin teki kakkosjoukkue. Danny, Hatman ja Jossu nappasivat kahdeksannen sijan ja olivat viestin paras kakkosjoukkue. Eroa kärkeen ei jäänyt kuin kolme minuuttia.

Kolmosjoukkue oli maalissa 25. Siinä juoksivat Yannick, Lari ja Tappi.

Tainin arviot onnistuneesta kaudesta:

SM-viestissä Samu kuskin paikalla

SM-viestissä voitto oli lähellä, sillä Samu oli raikkaalla jalalla ja päättävällä asenteella liikkeellä. Onnistunut oma reitinvalinta lopussa antoi avaimet jopa voittoon, mutta viimeinen osavalinta rastivälillä toi eteen ennakoimatonta huonoa kulkukelpoisuutta. Samu oli syksyn ankkuroinneissa erinomainen ja SM-viestissäkin kuskin paikalla, vaikka ankkuriosuuden taso oli todella kova.

Vain Jukolasta jäi hampaan koloon

Kausi oli onnistunein pitkään aikaan. Neljä kertaa podiumilla Viestiliigassa ja varsin harvinainen SM-viestimitali kruunasi kauden. Tiomilakin oli hyvä. Ainoastaan Jukolasta jäi hampaankoloon, sillä onnistunut kokonaissuoritus jäi uupumaan. Sielläkin päästiin ensimmäistä kertaa vuosiin mukaan parhaalla kokoonpanolla.

Loppukaudesta kaksi kovaa joukkuetta

Jukolan jälkeen kaikki viestit onnistuivat erittäin hyvin. Erityisesti kaksi viimeisintä olivat todella kovia vetoja, joissa on kahdella joukkueella oltu aivan loppuun asti kärkitaistelussa. Kuusi onnistunutta vetoa näissä molemmissa viesteissä.

Samun oma SM-viestianalyysi

SM-viestin maastossa yksi oleellisimmista asioista oli pystyä pelkistämään karttaa. Pienipiirteistä tavaraa oli välillä paljon eikä kaikkea kannattanut yrittää havainnoida.

Punaisella ympyröidyt kohteet kuvaavat hyvin sitä, millaisia asioita rastiväliltä kannatti etsiä: selkeitä mäenmuotoja, jyrkänne- ja kallioalueita, soiden reunoja, notkoja, nenien päitä sekä kasvillisuuden tai avoimen rajoja.

Alkuun kannatti saada suunnistus heti mahdollisimman yksinkertaiseksi. Vaikka hajonnat veivät eri rasteille, kaikilla väleillä pystyi hyödyntämään selkeitä maastonmuotoja ja välttämään turhaa pikkukohteiden lukemista. Ja totutusti, eri rastille aika usein eri nopein valinta.

K-3: Lähtöviitotuksella koko reittiprofiilin tsekkaus ja ratavalvojan lausunnon mukaisen ristiradan tsekkaaminen. K:lta pellon reunan kautta rastimäkeen nousu, jossa Aarni (JRV) saikin jo kiinni tässä kohtaa, ja kaksi mäenhuippua vasemmalle jättäen. Siitä sitten notkon kautta omalle piste-kumpareelle.

Rastilta lähtö taas oleellinen. Maasto näyttää monessa kohdassa samanlaiselta, joten ensin oikea suunta. Ensimmäisellä harjanteella näkyväisyys salli jopa sen, että rastimäki näkyi jo tästä kohtaa. Siitä sitten kumpareiden välistä omalle notkolle.

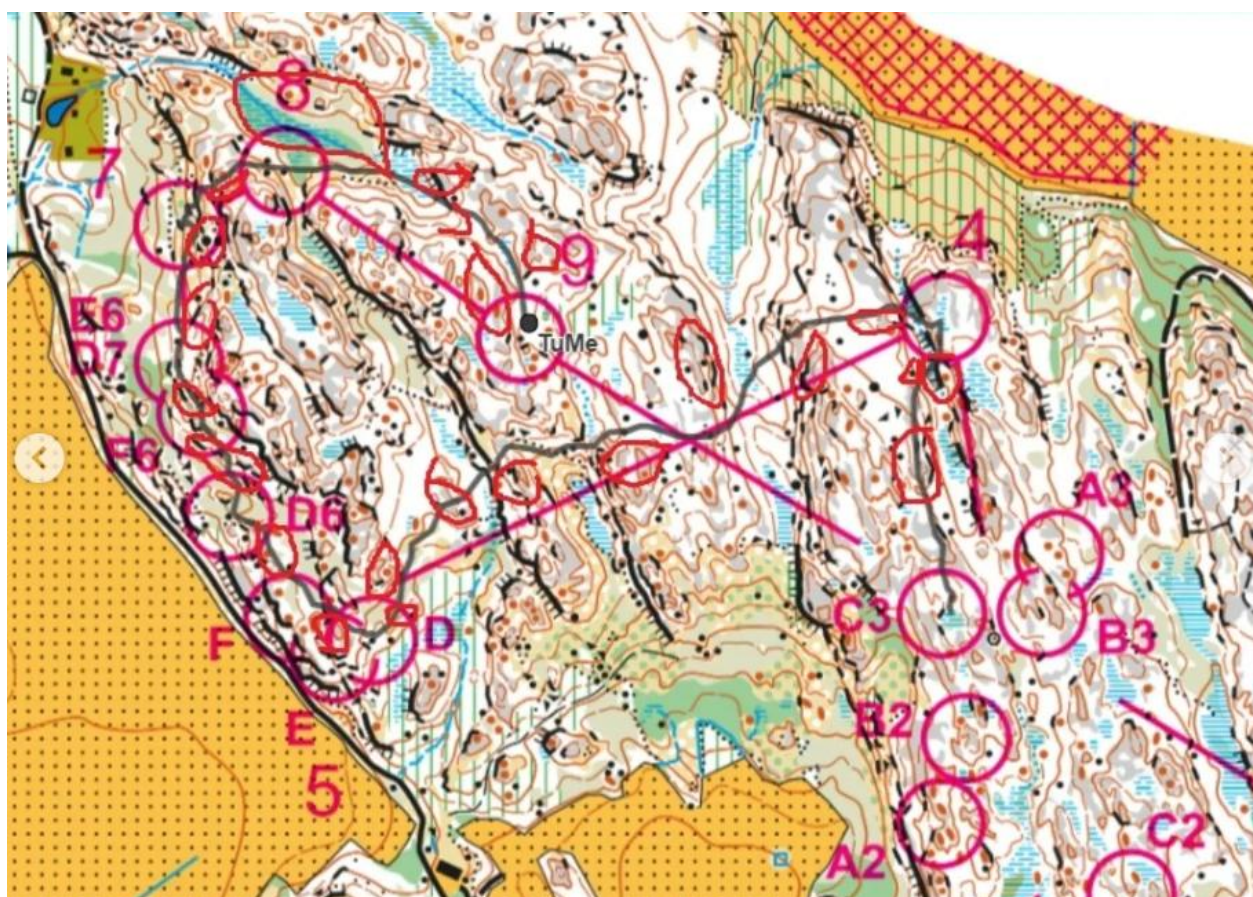
Alkuosa voitiin mennä suhteellisen suoraviivaisesti kompassilla ja isoja muotoja hyödyntäen, mutta kolmosen lähestyessä piti tsekata rastinotto vähän tarkemmin. Rajapyykki ja tiheikkösuo olivat lopulta aika selkeitä. Ennen rastia Mikko (TP) meni ristiin ja hieman mietin mahdollisia hajontoja, että tilanne näyttäisi olevan ok. Nelonen näytti kuitenkin kartasta siltä, että olisi tv-rasti tulossa.

3–9 (oma 10): Huomio kiinnittyi nelosen rastinottoon. Halusin nousta toiselle mäelle vasta vähän ennen rastille tuloa. Tämä oli lopulta helppo ja nopea toteuttaa viivan mukaisten kohteiden kautta.

Poikittaisia jyrkiä hieman enemmän: siis reitinvalinta, suunnitelma ja toteutus. Vaikka reitinvalinta olisi "suora", niin tässä maastossa ilman tarkkaa suunnitelmaa eteneminen on hidasta. Siispä huippuja luovien kohti rastia ja rastinotossa tärkeintä tiputtaa keltaiselle ennen rastia.

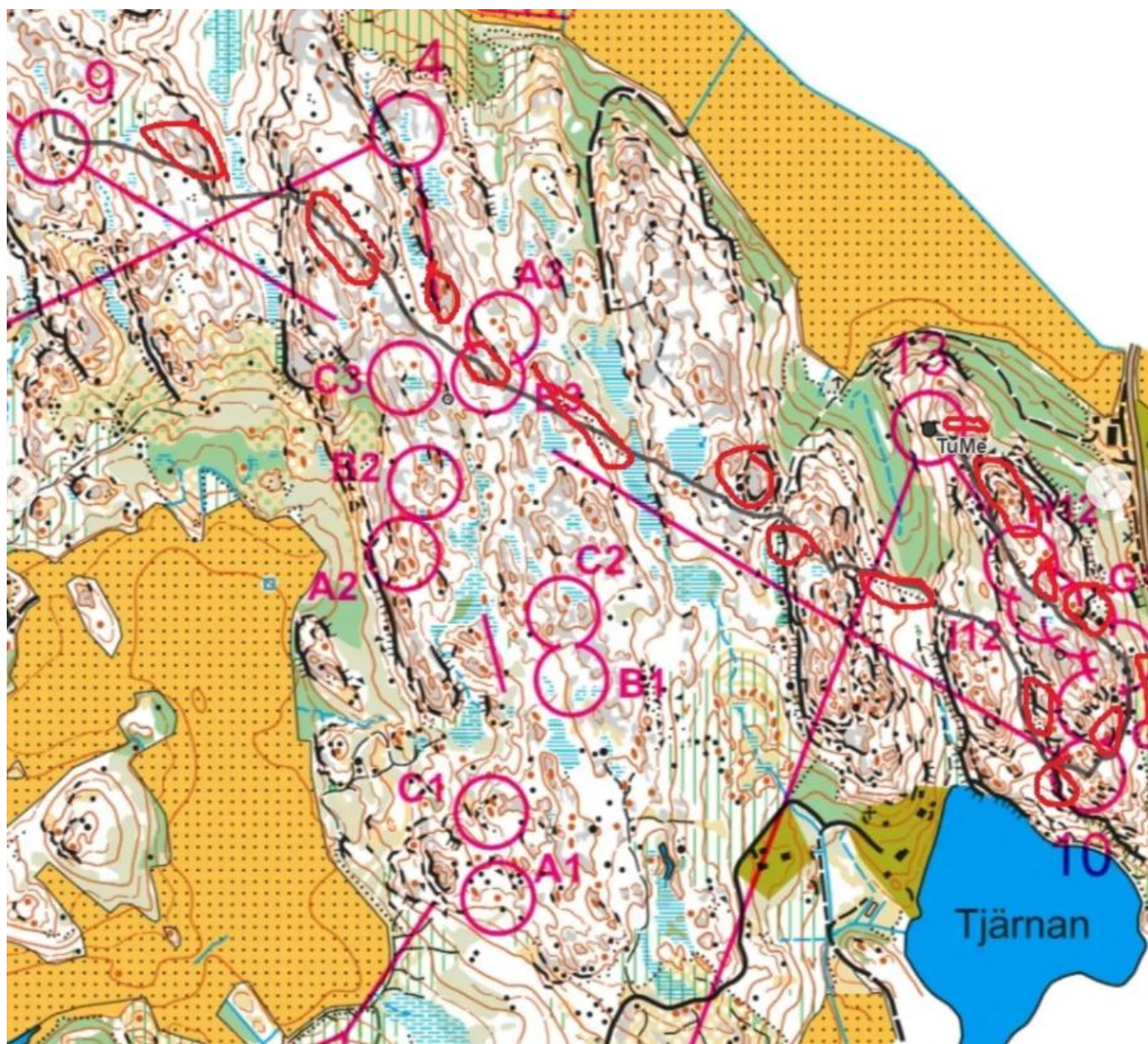
Länsiosan pienipiirteisessä rinteessä maltti ei tarkoita hidasta etenemistä, vaan sitä, että tietää koko ajan mitä seuraavaksi etsii. Täällä pystyi rakentamaan etenemisen pitkälti jyrkänteiden, selkeiden kumpareiden ja rinteiden muotojen varaan.

Jos alkaa lukea jokaista kiveä ja pikkunyyppylää, tekeminen puuroutuu nopeasti. Olennaista on myös hahmottaa oma sijainti rinteessä: olenko ylhäällä, keskellä vai rinteiden alaosassa. Rastilta lähtiessä seuraava iso kohde pitäisi olla heti mielessä.

Kuvan seiskan rastinotossa pieni varmistuskaarros, kun oma sijainti oli hieman epätarkka ja halusin nähdä nuo isot kivet, etenkin kun en saanut rajausta tarpeeksi hyvin omaan näkökenttään. Ennen rastille tuloa oli helpottava nähdä TP:n ja KR:n paidat.

Ysin toteutus taisi olla bueno. Ja siinä sitten molemmat (Mikko/TP ja Santeri/KR) näkökenttään. Sampan näkeminen hieman rupesi kuumottamaan, mutta nopeasti fokus takaisin suunnistukseen.

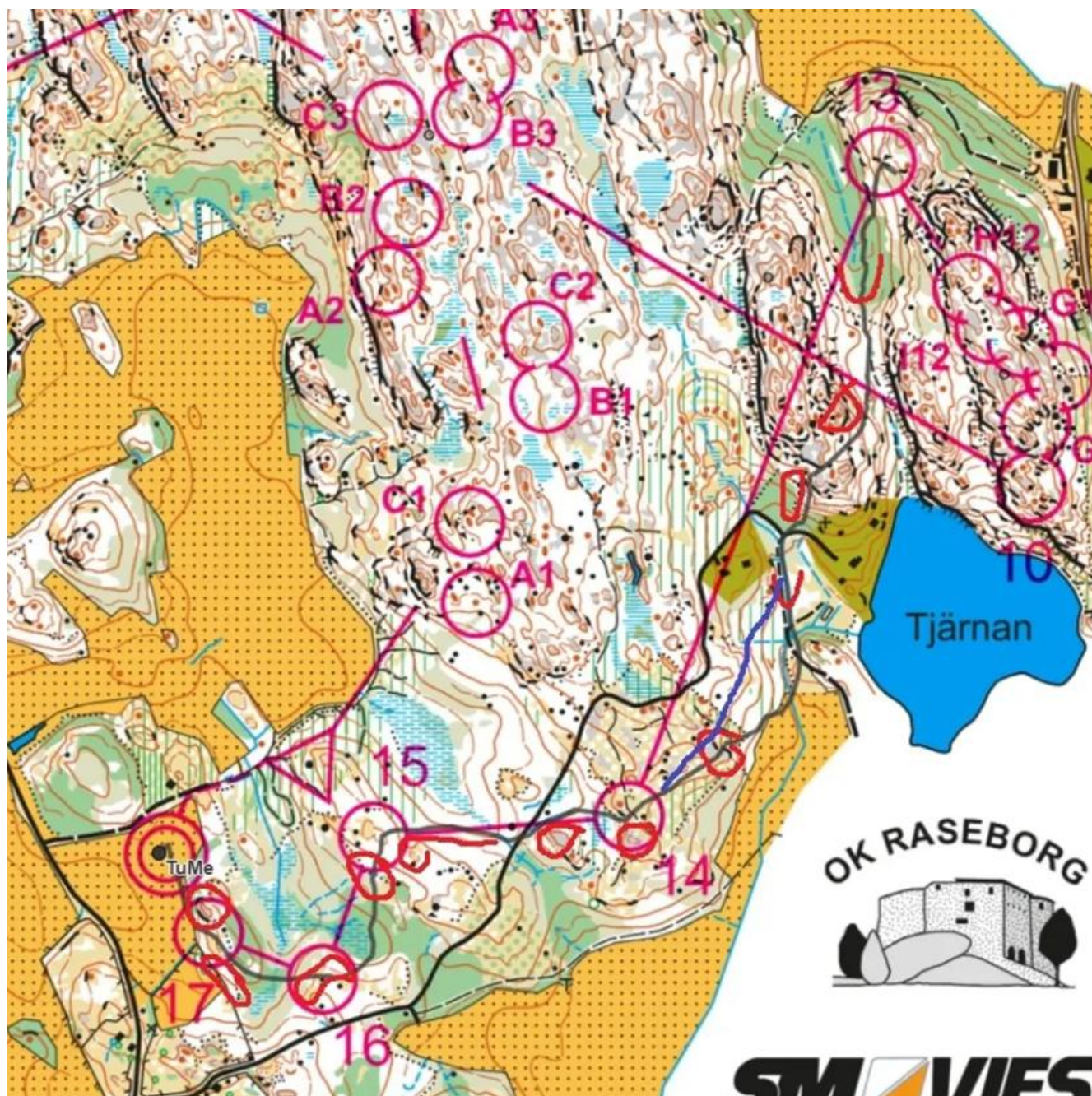

9–10: Pitkällä välillä korostui erityisesti rastivälin pilkkominen. Alussa muutama selkeä mäki- ja kallioalue antaa hyvän suunnan. Alkuvälillä oli tärkeintä imeä KR:n paita kiinni ja pysyä jokseenkin oman suunnitelman mukaisella reitillä.

Rajaukset keskivälin jälkeen nopeuttivat suunnistamista entisestään. Vasta rastia lähestyttäessä kartanlukua tihennettiin. Tällaisella välillä ei pitäisi olla tunnetta, että "luen koko ajan", vaan ennemmin: suunta – iso kohde – suunta – seuraava iso kohde – rastinotto.

Rastinotossa halusin juosta mahdollisimman pitkälle kovaa vauhtia, joten rastinotto vasta ympyrän lähettyvillä kampajyrkanteen reunasta. Tällä valinnalla tuli yllättävän paljon tukkaan, joten ilmeisesti suurempi väli oli pohjaltaan hyvä ja selkeä toteuttaa.

10-13: Seuraavaksi lyhyitä välejä, joten lähtösuunta omalle reitinvalinnalle. Nopea katse jyrkanteelle ja sen oikealta puolelta nopeasti aukon reunaan. Siitä I-hajontaa oli hyvä jatkaa ison jyrkän näkyessä jo kauempaa. 13. mennessä pelotti hieman, että minkälainen pohja tuon jyrkanteen alla on, mutta olikin mukava ja leppoisa. Rastinotto jyrkkiä seuraten.

13-M: Teknisen alueen jälkeen piti uskaltaa vaihtaa taas isompi vaihde päälle. ReitINVALinnan olin tehnyt jo alkuviitoituksella, mutta Santerin ottaessa oikean valinnan pitikin itse vielä vilkaista karttaa uudelleen.

Silti omaa reitINVALintaa toteuttaen, vaikkakin mielessä hieman harmitti, kun totesin toisen repsun sisältävän enemmän kovempaa pohjaa. Etenkin kun olin ajatellut toteuttaa rastivälin lopun sinisen viivan mukaisesti (lopun tiekierto ei käynyt kertaakaan edes mielessä, koska mukamas liian S), mutta metsä näytti todella hitaalta siinä kohtaa.

Aukolla sitten näin KR:n paidan menevän aukon reunaan noin 30 sekkaa edellä ja Akselin (MSParma) ja Aarnin (JRV) tulevan heti perässä leimaamaan. Voihan viipale!

Loppuosassa maasto mahdollistaa jälleen kovemman etenemisen, mutta suunta täytyy pitää. Pojat imee eron kokonaan kiinni ja alkaa kirin virittely!

15. oli tärkeä nousta tarpeeksi nopeasti päälle, ettei ainakaan ohi tuuppaa. Siitä sitten suunnalla tavoitteen mukaisesti hieman vasenvoittoisesti (vaikkakin lopulta aivan liikaa) seuraavalle mäelle ja kohti mäen reunaa.

Akseli kuittasi tällä välillä ja juuri ehdin leimata ennen Aarnia. Sitten taas tiukka lähtösuunta seuraavaan mäkeen ja mahdollisimman kovaa puskien vihreän läpi. Hetkellisesti Akselin rinnalle, mutta häneltä kuittaus saman tien ja toisena vikalla rastilla.

Loppusuora oli sen verran lyhyt, ettei enää oma rytminvaihto mahdollistanut kovempaa vauhtia ja oli tyytyminen pronssiin. Mukavalta sekin tuntui, etenkin kun omat henkilökohtaiset vedot ovat olleet vähän laiskanpulskeita tällä kaudella.

Tämä maasto oli hyvä esimerkki keskarille sopivasta “minne ja miten? -ajatusmallista: ennen kuin lähdet rastilta, pitäisi olla selvänä sekä minne olen menossa seuraavaksi, että miten pääsen sinne mahdollisimman nopeasti ja varmasti.

Samu Heiska

Manu ohitti loppuviitoituksella Maria Rantalan 2005.

Glebban, Juppu, Hatman ja Edgars podiumilla 2018.

Ennestään kaksi ja yksi viety mitali

Ensimmäisen pääsarjan SM-viestin mitalin seuralle toivat Hämpy, Martins, Manu ja Loge. Tammisaassa 2005 he olivat pronssilla.

Hopeaa tuli Rovaniemeltä 2018. Silloin joukkueessa juoksivat Glebban, Hatman, Juppu ja Edgars. Viestin jokaisessa vaihdossa nelikko oli alle minuutin päässä kärjestä.

Hämeenlinnassa 2022 Juppu, Fisun ja Samu juoksivat kolmanneksi, mutta hajontavirheen vuoksi tulokset mitätöitiin eikä järjestetty uusintakilpailua.

Glebban pitkästä aikaa tositoimissa. Hän juoksi Sakken kanssa vajaana lähteneessä pääsarjan nelosjoukkueessa.

Korpisen Taneli (kuvassa) juoksi Peltolan Tuomaksen ja Arkin Vesan kanssa kymmenenneksi H35-sarjassa.

Holmroosin Joni (vas.), Rannikon Toni ja Skärde (oik.) olivat 14. H50:ssä. Toisessa H50-joukkueessa juoksivat Poutsu, Nurmisen Pete ja Loge. Sijoitus 16.

H55-joukkueessa juoksivat Tenhusen Joni (kuvassa) ja Oxana sekä Uusikartanon Simo. Maalissa sijoitus 25.

H70:ssä oli mukana kaksi joukkuetta. Rita, Rale ja Lergo olivat neljänsiä ja Masa (vas.), Tippi, Hantta (oik.) kuudensia.

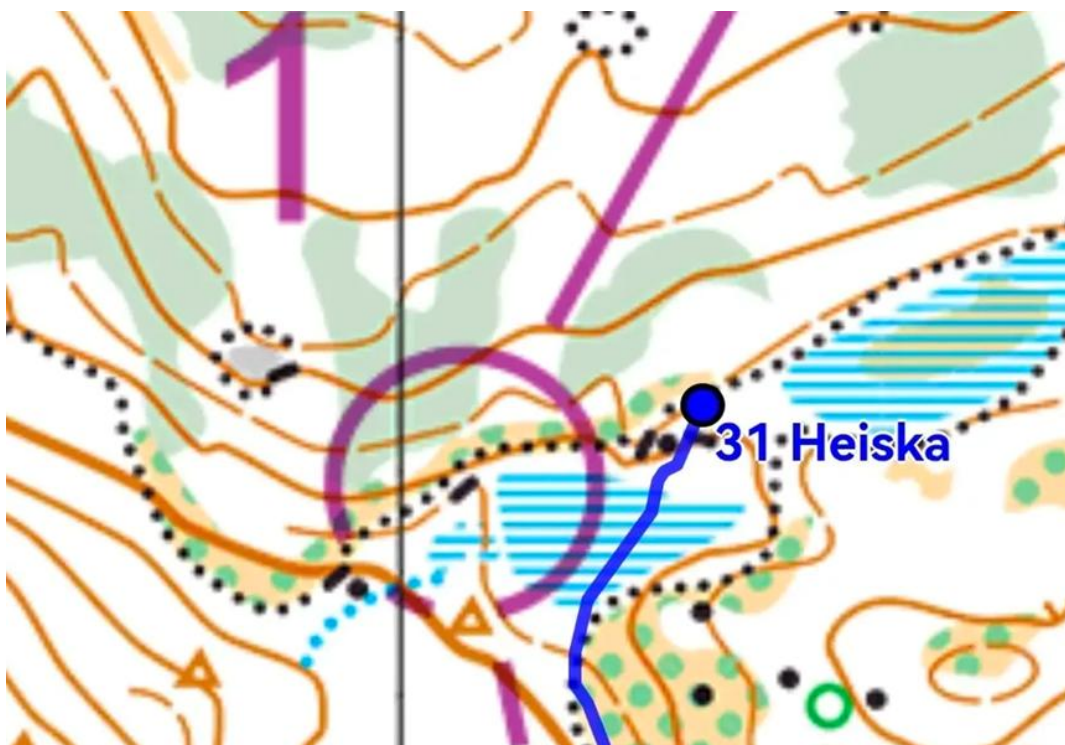
Mitalistit Lergo ja Hatman.

Kultaa ja hopeaa SM-pitkiltä

Hatman voitti viimevuotiseen tapaa pitkien matkan Suomen mestaruuden. Nyt hän juoksi omassa sarjassaan H40 eikä herättänyt pahennusta kiusaamalla H35-sarjalaisia.

Lergo oli hopealla H65-sarjassa. Pääsarjassa seuran paras oli Aksu sijoittumalla sijalle 33. Ikävämmin kävi Samulle, joka leimasi heti ensimmäisen rastin väärällä jyrkännteellä. Aika olisi riittänyt sijalle 14.

Yhteensä seurasta oli Posiolla mukana 13 miestä, joista neljä juoksi H70-sarjan A-finaalissa. Tappi puolestaan oli nopein miesten B-finaalissa.

*Pitkien
finaalissa
melko
lähekkäin
kaksi
jyrkänne-
rastia.*

Aksu oli pitkillä oman karsintaeränsä 8.

Peräkkäin lähteneet Masa ja Rale eivät tyytyneet yhteispeliin, vaan kumpikin meni A-finaaliin omalla suorituksellaan. Maalissa he olivat 20 sekunnin välein.

Tippi juoksi H70:n A-finaaliin.

TURKU STREET-O 2026-27

04.11. Turun keskusta
11.11. Humikkala, Masku
18.11. Ihala, Raisio
25.11. Iso-Heikkilä - Kirstinpuisto
02.12. Uittamo-Katariina-Ilpoinen
09.12. Raision keskusta
16.12. Raadelma-Runko, Piikkiö
30.12. 2h jossain päin-Turkua
06.01. Tuomiokirkolta
13.01. Lauste-Skanssi

20.01. Kakola-Martti
27.01. Piispanristi
03.02. Naantalin keskusta
10.02. Kupittaa
17.02. Suikkila
24.02. Varissuo
03.03. Impivaara-Runosmäki
10.03. Hirvensalo
17.03. Liedon keskusta
24.03. Koroinen-Räntämäki-Oriketo

Turku Street-O -kauden alkuun on aikaa enää kuukausi. Oletko jo ilmoittautunut talkoohommiin? Vielä ehtii mukaan ilmoittautumalla sähköpostilla juha.hiirsalmi@gmail.com.

Hatman jatkoi onnistuneesti siitä, mihin oli viikkoa aikaisemmin SM-pitkillä jäänyt. Samu puolestaan paransi kunnolla suoritustaan.

Hatmanille kultaa, Samulle plaketti

Samu voitti SM-keskimatkalta plaketin sijoittumassa kymmenenneksi. Hatman puolestaan voitti SM-pitkien tapaan H40-sarjan.

Miesten hyvää panosta pääsarjassa täydensivät Russe ja Fisú. Russe oli WRE-kisassa 13. ja Fisú 19. SM-tuloksissa suomalaiseksi laskettu Fisú oli 17.

Yhteensä SM-keskimatkalle starttasi 23 tumelaista.

SM-viestin ykkösjoukkueen miehet Russe ja Fisú onnistuivat hyvin myös viestiä edeltävänä päivänä SM-keskimatkalla.

Rale oli 23. H70-sarjassa ja Poutsa 20. H50-sarjassa. Kuvat Timo Mikkola.

Tumelaiset Liettuan EM-kisoissa

Riku aloitti viestissä Latvian kakkosjoukkueen. Keskimatkan B-finaalissa hän oli kolmas.

Sale viestin varvauksessa. Hyvän pitkän matkan jälkeen hän pääsi keskimatka A-finaaliin ollen 49.

Russe oli henkilökohtaisilla matkoilla 28. ja 29. Viestissä hän vaihtoi vain minuutin erolla kärjestä.

Edgarsille Liettuan EM-kisat olivat uran merkkipaalu. Oli kulunut 20 vuotta siitä, kun hän oli ollut ensimmäisen kerran EM-kisoissa. Se tapahtui 2006 Viron Otepäässä.

Uldis oli pitkällä matkalla 25. ja keskimatkalla 31. Viestissä hän nosti ankkuriosuudella Latvian TOP10:een.

Edu toi ankkurina Espanjan viestissä maaliin sijalle 13.

Kuvat EOC2026/Donatas Lazauskas, Egle Jasiukaityte ja Mantas Jusas.

Voitto juoksusta, vaan ei paidasta

Yannick tuli toistamiseen Suomeen yhdistämällä katujuoksun ja viestiliigan avausosuuden. Molemmilla kerroilla katujuoksusta on tullut voitto. SM-viestin alla perjantai-illalla Midnight Runista. Aikaa hän käytti Helsingin Senaatintorille päätyneeseen 10 kilometrin reittiin 31.07.

Viidennentoista kerran Helsingin yössä juostu tapahtuma keräsi 6300 osanottajaa. Suuressa roolissa olivat juoksijoiden asut. Naamiaistuomari ei kuitenkaan kiinnittänyt suurempaa huomiota Yannickin päällä olleeseen TuMen paitaan.

Sundman&Son vei Hatmanin rogan

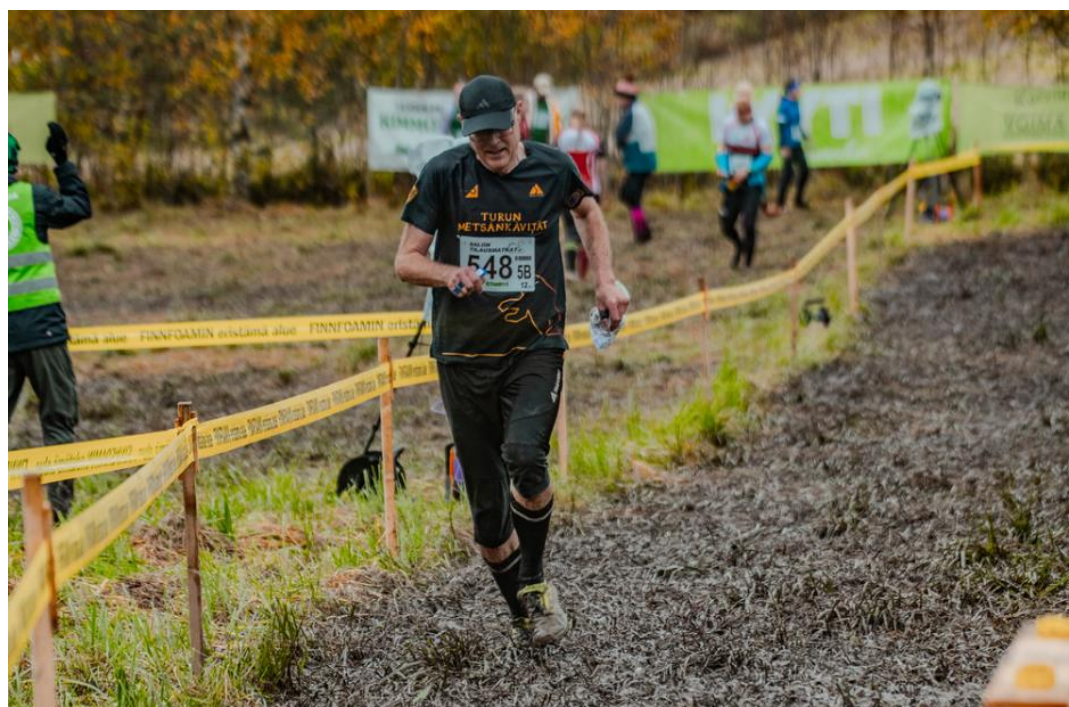
Sundman&Son-joukkue voitti ylivoimaisesti Lovely Loviisa Rogainingin kahden tunnin sarjan. Nimen takaa paljastui parivaljakko Suntila ja Mutka. Kahden tunnin aikana he ehtivät kiertää rasteja 14,8 kilometrin matkalta. Kisassa oli mukana seurasta myös toinen joukkue, TuMe single, jossa Jouko Kössi juoksi yksin 10,3 kilometriä sijoittuen kuudenneksi. Lovely Loviisan järjestelyistä vastasi Hatman.

Piia hoiti mallikkaasti yhden neljänsistä osuuksista. Kuva P3tja.

Viidensiä Halikon kuntosarjassa

5.	548	Turun Metsänkävijät-1	5.38.29	
Os. 1		Harri Poutiainen	37.20	
Os. 2A		Villiam Saarinen		43.41
Os. 2B		Tatu Teriö		47.08
Os. 2C		Joni Holmroos	1.24.28	41.15
Os. 3A		Jussi Salonen		38.21
Os. 3B		Oxana Tenhunen		38.57
Os. 3C		Simo Uusikartano	2.02.18	37.49
Os. 4A		Markku Ritanotko		50.13
Os. 4B		Piia Randell		44.15
Os. 4C		Joni Tenhunen	2.47.10	40.10
Os. 5A		Toni Rannikko		53.46
Os. 5B		Petri Nurminen		1.09.38
Os. 5C		Tuomas Peltola	3.53.52	46.44
Os. 6		Tapani Koskenoja	4.41.12	47.19
Os. 7		Ari Palo	5.38.29	57.17

Petrillä oli vähän vaikeampaa viidennellä osuudella.

Pronssimitalimiehen tyylinäyte.

Mikko seuran TrailO-mestari

Juha järjesti seuran tarkkuussuunnistuskisan Impivaarassa. Mukana oli 28 kilpailijaa. Kahdeksan ensimmäistä sijaa ottivat Teemu Niskasen johdolla lajin varsinaiset taitajat. Seuran mitalit menivät Mikolle, Jonille ja Jussille.

PreO-kisassa oli 40 rastia Impivaaran pururadan varressa. Yksi rasti mitätöitiin, koska näkyvyys oli aavistuksen haastava ja maastossa kaksi rastilippua lähellä oikeaa paikkaa. Toinen oli koululaisrastien ylimääräinen lippu.

Tulokset: 1. Mikko Knuuti 31, 2. Joni Holmroos 29, 3. Jussi Salonen 28, 4. Max Millner 28, 5. Kari Vainio 27, 6. Simo Uusikartano 26, 7. Toni Rannikko 26, 8. Marko Orell 26, 9. Villiam Saarinen 26, 10. Toivo Knuuti 22, 11. Viljo Knuuti 22, 12. Tuomas Peltola 22, 13. Kirsti Knuuti 22, 14. Heikki Knuuti 20, 15. Joonas Salminen 20, 16. Veikka Saarinen 19.

Jopa ammattilaiset pitivät Juhan rataa vaativana.